

daar soms niet aan. Maar dat ik dat respect van haar kreeg, is erg belangrijk voor me geweest."

Verborgen

Een ander belangrijk aspect in die periode is dat Eva een erg goede vriendin heeft, van wie ze weet dat ze homoseksuele relaties afdrukt. Lange tijd houdt ze haar lesbische relatie voor haar verborgen.

"Ik had het daar moeilijk mee, ik bedroog mijn goede vriendin, maar als ik het zou vertellen zou de vriendschap misschien over zijn. Maar was dat dan nog vriendschap, als die over zou zijn wanneer ik een deel van wie ik ook ben, zou laten zien?"

Na vijf maanden heb ik het haar toch verteld. Ze zei: ik schrik hier wel van, maar het is goed dat je me het al die tijd niet gezegd hebt. Nu heb ik kunnen zien dat er in onze vriendschap niets veranderd is, sinds jij iets met Nathalie hebt."

Alleen in het weekend kunnen Eva en haar vriendin elkaar op normale wijze zien. Nathalie woont in Antwerpen en Eva gaat daar vaak naartoe. Machteld, een vriendin van beiden die vlak naast het internaat op kamers is gaan wonen, biedt de meisjes aan dat ze elke zondagavond bij haar thuis kunnen komen. Een half jaar lang hebben ze daar iedere zondagavond "een fantastische tijd". Na Nathalie heeft Eva nog een ander vriendinnetje gehad op het internaat.

Wat leuk!

"Mijn moeder deed er helemaal niet moeilijk over. Zij is erg intuïtief. Toen ik vertelde dat ik verliefd was, zei ze dat ze voelde dat die ander dat ook op mij was. Ik beaamde dat: ja, ze is ook verliefd op mij. Ze keek me aan: goh, val je op vrouwen? Wat leuk!"

Zij heeft vroeger ook wel relaties met vrouwen gehad. Ik was wel bang om het aan mijn vader te vertellen, want een homoseksuele levenswijze is in Griekenland niet gebruikelijk. Toen ik vertelde dat ik verliefd was, vroeg hij: en, is-ie leuk? Ik: het is eigenlijk een meisje. Hij reageerde onverwacht positief; nou, Eva, het maakt eigenlijk helemaal niet uit of het een man of een vrouw is, als je maar liefde, respect en vriendschap voelt en ontvangt. Toen hij hoorde dat ze binnenkort jarig was, stelde hij meteen voor bloemen voor haar te kopen en op te sturen. Dat had ik nooit van hem verwacht.

De meest 'negatieve' reactie heb ik eigenlijk van mijn zusje gehad. Maar zij was toen 10, 11 jaar, dat is dan ook eigenlijk wel te verwachten. 'Mijn eigen zus met een vrouw? Hoe zit dat dan?' Ik vertelde dat ik Nathalie mooi en leuk vond, en heb er meteen bij gezegd dat ze nu niet moest denken dat ik ook op haar viel. Ze moest er even over nadenken, maar toen ze eenmaal Nathalie ontmoette, vond ze het fantastisch: een tweede, nieuwe zus.

Ik heb eigenlijk nog nooit een echt negatieve reactie gehad, en daar ben ik blij mee. Maar als ik die een keer krijg, dan is dat maar zo. Ik ben me wel bewust dat die reacties er in mijn leven nog zullen komen. Inmiddels heb ik ook relaties met mannen gehad, en als ik hen vertel dat ik ook op vrouwen val, zijn er altijd twee reacties mogelijk. Ze vinden het spannend en opwindend of ze voelen zich afgewezen. Voor mij is het niet zo dat als ik iets met een vrouw heb, ik de ander automatisch wegschuil. Ik laat me raken door een persoon, een mens. Dat kan een man of een vrouw zijn."

Foldertje

Sinds een half jaar doet Eva in Groningen de universitaire studie Kunst, Cultuur en Media. Tijdens de introductiedagen neemt ze bij een stand van De Kringen een foldertje mee. Ze is nog maar bij twee avonden geweest, maar het lijkt haar een leuke meidengroep.

"Ik ben er wel de jongste, en ik schat dat ik dat van heel De Kringen ben. Dat vind ik raar, er zijn toch wel meer jonge meiden die weten dat ze op vrouwen vallen?"

Ik ben er naartoe gegaan omdat ik hier in Groningen nog niet zoveel kennissen heb en ook om op dit vlak mensen te leren kennen. Na de twee vriendinnetjes in het internaat merk ik dat ik me hier in Groningen meer op mannen richt. Het leek er even op dat ik dat deel van mij ontweek, en dat wil ik toch niet. Overigens merkt de omgeving het gewoon. Laatst op de studentenvereniging kwam er iemand naar me toe: is het waar dat jij op vrouwen valt? Ik heb dat meteen toegegeven.

Op het internaat heb ik het lang ontkend tegenover de anderen in verband met de reactie van die non, maar dat kost zoveel energie. Aan mijn Griekse familie vertel ik het overigens niet. Mijn vader gaf me ook het advies om het niet te zeggen. Het is daar een andere wereld, ze kijken heel anders naar vrouwen en mannen. Bovendien ben ik biseksueel, en dat is veel te ingewikkeld en te confronterend voor hen. Als ik daar steeds met een vriendin zou aankomen dan snappen ze dat eventueel nog wel, maar als er ook eens een vriend bij zit..."

Om aan te geven hoezeer, letterlijk en figuurlijk, de verhoudingen met haar Griekse familie verschillen, schildert Eva een gesprek met haar tante. Die riep, toen ze afgelopen vakantie Eva zag, bij wie ze ongeveer tot haar middenrif komt: "Kijk nou, hoe lang ze is! Zo krijgt ze toch nooit een man!"